

komstbeskatning og i stedet belagt med afgifter. Der kan herom henvises til lov nr. 519 af 19. december 1942 om afgift af gevinster i klasselotteriet som ændret ved lov nr. 77 af 28. marts 1956; lov nr. 23 af 27. januar 1956 om afgift af gevinster ved lotterispil m. v. som ændret ved lov nr. 331 af 19. december 1959; § 6 i lovekendtgørelse nr. 348 af 3. august 1967 om tipping; samt regler i lovgivningen om statspræmieobligationer, jfr. f. eks. § 6 i lov nr. 213 af 23. maj 1969 om udstedelse af statspræmieobligationer.

Den omtalte lovgivning har medført, at anvendelsesområdet for ligningslovens § 7 A (og den tilsvarende tidligere regel i udskrivningsloven) er blevet begrænset, så det stort set kun omfatter gevinster fra udlandet samt totalisatorgevinster. På dette begrænsede område er reglen siden 1959 praktiseret således, at lempelse kun blev indrømmet, når gevinsten var af en sådan størrelse i forhold til vinderens normale skattepligtige indkomst, at gevinstbeskatningen blev ekstraordinært tyngende, f. eks. fordi det ikke kunne påregnes, at vinderen ville være i stand til at udnytte skattefradraget for den skat, der faldt på gevinsten. I sådanne ekstraordinære tilfælde blev det beløb, hvormed gevinsten skulle medregnes i indkomsten, nedsat så meget, at skatten af gevinsten kom til at svare til en ligevægtsskat, hvori skattefradragets virkninger i det lange løb var indregnet. Om baggrunden for den nævnte praksis henvises til bemærkningerne til § 37 i forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1959-60 og den daværende finansministers udtalelser ved fremsættelsen (Folketings-tidende 1958-59, spalte 2593-94 samt tillæg A, spalte 1782).

Det fremgår af det foranstående, at praktiseringen af § 7 A var nøje knyttet til den nu ophævede skattefradagsregel. Efter at skattefradraget er afskaffet, er der ikke grundlag for at nedsætte skatten af de pågældende gevinster fra udlandet m. v. til en ligevægtsskat, og da de almindelige skatteudskrivningsregler fastsættes under hensyntagen til, at skatten ikke kan fradrages i indkomsten, er det anset for rimeligt, at disse gevinster beskattes efter de almindelige regler uden mulighed for lempelse efter § 7 A.

Til § 1, nr. 3.

En lovhenviisning i ligningslovens § 8, stk. 2, foreslås ændret, fordi reglerne om beskatning af de i bestemmelsen nævnte foreninger ikke mere findes i udskrivningsloven, men i selskabsskatte-loven.

Til § 1, nr. 4.

Som omtalt i forbindelse med et spørgsmål til den daværende fg. finansminister i spørgetiden den 23. april 1969 (Folketingstidende 1968-69, spalte 5378) er det efter den gældende lovgivning ofte uklart, i hvilket omfang kautionsforsikringspræmier, garantiprovisioner o. lign. kan fradrages i den skattepligtige indkomst.

For at afhjælpe denne uklarhed foreslås det at lovfæste en fradragret for udgifter, som det må anses for naturligt at sidestille med renteudgifter, der kan fradrages efter statsskattelovens § 6, litra e. Efter forslaget skal fradragretten derfor omfatte løbende præmier m. v. for lån, som den skattepligtige optager, samt løbende præmier for kaution for hans gæld. Den foreslåede fradagsregel omfatter endvidere løbende garantiprovisioner m. v. for sikring af den skattepligtiges tilgodehavender.

Ved særlig kortfristede lån er det dog ikke anset for muligt at afgrænse fradragretten efter, om præmien o. s. v. er løbende eller ej. Efter forslaget indføres der derfor fradragret for stiftelsesprovisioner og lignende engangsydelser for lån, som den skattepligtige optager, såfremt lånets løbetid er mindre end 2 år.

Til § 1, nr. 5.

Bestemmelsen indeholder de regler om lejeværdien af bolig i egen ejendom, der ifølge lovforslaget skal gælde for indkomståret 1970. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger. For indkomståret 1969 skal lejeværdiprocenterne ifølge forslaget være henholdsvis 3 og 2; reglen herom findes i forslagets § 2, stk. 2, 2. pkt.

Til § 1, nr. 6.

Den foreslåede redaktionelle ændring skyldes, at det i forbindelse med et lovforslag om ændring af kontrolloven foreslås at ændre lovens titel.

Til § 1, nr. 7.

§ 32 D er indsat i ligningsloven ved lov nr. 191 af 31. maj 1968, der har virkning fra og med indkomståret 1970. § 32 D, stk. 2, 3. pkt., bemyndiger finansministeren til at fastsætte særlige regler om betaling, inddrivelse og forrentning m. v. af skat i tilfælde, hvor der i årets løb sker ændringer i skattepligtsforholdene for en person eller et dødsbo.

Som bestemmelsen er affattet, gælder finansministerens bemyndigelse ikke, når behandlingen af et dødsbo er så langvarig, at der fremkommer en beskatningsperiode på et helt år. I så fald ændres boets skattepligtsforhold nemlig ikke i årets løb.

Det vil dog være mest hensigtsmæssigt, at de særlige regler, finansministeren giver for dødsboer,